

Motion till riksdagen 2005/06:Kr284

av Cecilia Widegren m.fl. (m)

Spelmarknaden

Förslag till riksdagsbeslut

1. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad i motionen anförs om att avskaffa det statliga spelmonopolet.
2. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad i motionen anförs om att utreda regler, villkor och eventuella avgifter för aktörer på en avreglerad spelmarknad.
3. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad i motionen anförs om att avsätta 1 % av spelbolagens omsättning till spelberoendevård.
4. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad i motionen anförs om att regeringen skall avhålla sig från att likställa respekterade utländska spelbolag med kriminella aktörer.

Motivering

Trovärdighet i regeringens tal om socialt ansvar och viljan att motverka kriminell spelaktivitet kräver att staten står höjd över all misstanke om att agera i eget intresse. Med statens stora intresse i inkomsterna från Svenska Spel och Socialdemokraternas intresse för A-lotterierna är risken uppenbar att de agerar för att gynna sig själva i stället för med omtanke om det allmännas bästa. Om man ser hur lite staten satsar på att motverka spelmissbruk bekräftas tyvärr bilden av att egenintresse går före allmänintresse. För att undvika misstanke om intressekonflikter bör det statliga spelmonopolet avskaffas.

När man öppnar för fler intressenter på den svenska spelmarknaden finns det flera lösningar för att säkerställa ett ansvar för att föra tillbaka resurser till idrotten och spelmissbruksvård. Två exempel kan lyftas fram som intressanta. I Storbritannien avsätter spelbolagen 15 procent av omsättningen i en avgift/skatt som går till statskassan för att användas till statens utgifter. I dagsläget, utan den verksamhet som internationella bolag har i Sverige, skulle det innebära 5,4 miljarder kronor, som skulle kunna avdelas till bl.a. idrott och beroendevård. Det kan jämföras med de 1,2 miljarder kronor eller 6 procent

Fel! Okänt namn på

av omsättningen, som går till idrotten i dag. Värt att notera är också att den socialdemokratiska regeringen endast satsar 14 miljoner kronor på spelmissbruksvård samtidigt som man satsar över en miljard kronor på att locka folk att spela. För att visa allvar i arbetet bör 1 procent av det svenska spelandets omsättning gå direkt till berondevård och forskning i ämnet.

Ett annat sätt som bör övervägas är en försäljning av licenser för dem som vill bedriva spel i Sverige. Med försäljningen av licenser får staten intäkter som kan användas för ett riktigt socialt ansvar mot spelare som fastnar i missbruk och till idrottsrörelsen som är grunden till spelandet. Med licenser kommer även ett verktyg – indragning av licens – om något bolag bryter mot regelverket.

Med fasta avgifter eller licens måste tydliga och stränga regler om ålder, marknadsföring och öppenhet för myndighetskontroller införas. Att monopollet försvinner innebär inte att reglerna försvinner. Snarare kan de efterlevas hårdare när staten inte har något egenintresse.

I annonser från Svenska Spel, men även i uttalanden från ansvarigt statsråd, antyds att det svenska spelmonopolet är en bastion mot utländsk kriminell spelverksamhet, där alla utländska aktörer skärs över en kam. Kriminalitet skall stoppas men det är inte en uppgift för Svenska Spel utan för den svenska polisen. Att jämställa kriminella och utländska spelbolag är både tvivelaktigt och i sak fel.

Stockholm den 30 september 2005

Cecilia Widegren (m)

Gunnar Axén (m)

Tomas Högström (m)